

BOON (BÔN), Frans (Dendermonde 29 oktober
1791 – Brussel 28 augustus 1852).
Deed filologische studies te Parijs en richtte te Ant-

werpen een kostschool op, waar Boon zich vooral toeleegde op de studie van de grammatica en de Vlaamse literatuur. In 1831 ging hij als leraar Nederlands naar het atheneum van Brussel en vervulde wegens zijn kennis van moderne talen de functies van beëdigd vertaler bij de rechtbanken van eerste aanleg te Brussel en te Antwerpen.

Boon bleef een hardnekkig voorstander van het op het einde van de 18de eeuw ontworpen spellingsysteem van Jan des Roches en Jan Terbruggen, dat volgens hem de taaleenheid van de Zuidelijke Nederlanden ten goede zou komen. Hij geraakte daardoor verwickeld in onuitputtelijke polemieken die de spellingoorlog karakteriseerden. Samen met Leo de Foere was hij overtuigd dat een aanpassing van de spelling in Hollandse zin opnieuw een aanhechting van België bij Nederland tot gevolg zou hebben. Soms anoniem of onder het pseudoniem van X.F. Vaderlander zette hij zijn ideeën uiteen in tal van werken. Boon was een van de eersten die een leerboek Nederlands voor Franstaligen schreef (*Grammaire pour apprendre le flamand adopté par l'Athénée royal, les écoles communales de la capitale...*, 1839). In oktober 1840 stichtte hij met Pieter Behaegel de vereniging Vaderlandsliefde. Zij publiceerden een *Verklaerschrift* waarin gepleit werd voor de 'Vlaamse' taal als uitdrukking van het onderscheid tussen de Vlaamse en de Hollandse natie, elk met eigen zedelijke en godsdienstige gebruiken. Toen de nieuwe spelling ingevoerd werd, weigerde Boon deze te gebruiken. Door zijn taalpedagogische werken legde hij de basis voor het onderricht van het Nederlands in het Belgische onderwijs.

WERKEN: *Vlaemsche tael... Verhaelen, tafereelen, beschrijvingen, vergelijkingen, etc.*, 1844; – *Vlaemsche spraekkunst volgens het belgisch taelstelsel, door eenige oefeningen van spraekkundige ontleding gevolgd...*, 1844; – *Vlaemschen Pantheon ten gebruike der kollegien en schoolen Gewijde geschiedenis*, 1844; – *L'interprète polyglotte, ouvrage démontrant avec clarté et précision et d'après les meilleurs philologues modernes l'analogie existant entre le flamand, l'allemand et l'anglais*, 1848.

LITERATUUR: J. de Saint-Genois, 'Bon, François', in BN, II, 1868, kol. 671-672; – E. Gubin, 'Bôn, François', in NBW, VIII, 1979.

RENÉ HAESERYN*